

φιλόανθρωπα συναισθήματα, ότι ενδιαφέρονται για τους φτωχούς και τους αρρώστους, για τους ανθρώπους που κοιμούνται χωρίς θέρμανση, για τα παιδάκια που διαβάζουν δίπλα στην ξυλόσομπα κάτω από το φως ενός κεριού. Και δώσ' του οι έπαινοι, και δώσ' του οι προβολή, οι φωτογραφίες, οι συνεντεύξεις...και όλα αυτά....από ενδιαφέρον για τους συνανθρώπους, διότι «οι ημέρες το απαιτούν...».

Βεβαίως κανείς δεν μπορεί να πει ότι αυτό που γίνεται είναι κάτι το κακό. Όμως τελικά μήπως είναι άλλη μια φέστα που χρησιμοποιεί για λόγους προβολής και διαφήμισης τον πόνο και την δυστυχία κάποιων; Μήπως τελικά όλα αυτά που γίνονται αυτές τις όντως ιερές ημέρες είναι μία μεγάλη υποκρισία; Μήπως τελικά η ματαιοδοξία (αν και Χριστούγεννα) θα μασκαρευτεί σε εκδηλώσεις φιλανθρωπίας;

Διότι ακόμα κι αν όλα αυτά γίνονται γνήσια και μακριά από ψεύτικους συναισθηματισμούς, τελικά...δεν αρκούν.

Γι' αυτό και η Εκκλησία, δεν περιμένει αυτές τις ημέρες για να σκύψει πάνω στα προβλήματα του λαού. Η Εκκλησία δεν περιμένει τις εορτές των Χριστουγέννων για να δώσει ένα πιάτο φαί, για να πληρώσει το ρεύμα κάποιας οικογένειας, για να αγοράσει πετρέλαιο ή ξύλα για να ζεσταθεί κάποιος ανήμπορος, για να προμηθεύσει με φάρμακα κάποιους αρρώστους.

Η Εκκλησία δεν περιμένει τις εορτές για να επισκεφθεί κάποιους στο νοσοκομείο ή στην φυλακή. Η Εκκλησία δεν περιμένει όπως η ματαιοδοξία των ανθρώπων που περιμένουν τους φωτογράφους για να δώσουν ένα δέμα σε κάποιον άστεγο. Η Εκκλησία εργάζεται σιωπηλά και συνεχώς προσφέροντας ένα απίστευτο κοινωνικό έργο αν και είναι το πάρεργό της.

Η Εκκλησία δεν περιμένει επαίνους. Δεν περιμένει «ευχαριστώ». Γιατί; Διότι η Εκκλησία έχει Αγάπη. Και η αγάπη «ου ζητεί τα εαυτής».

Σε έναν κόσμο όπου ακόμα και η εορτή των Χριστουγέννων, η εορτή της Ταπείνωσης και της άκρας συγκατάβασης έχει εμπορευματοποιηθεί, έρχεται η Εκκλησία του Χριστού με το στόμα των Θεοφόρων Πατέρων της, με το στόμα των Μαρτύρων και των Οσίων της και μας τονίζει: Χριστούγεννα δεν σημαίνει, φωτάκια, στολισμένα δέντρα, αγορές και παιχνίδια, κάλαντα και χιόνια, γιορτινά τραπέζια ή επανασύνδεση της οικογένειας.

Χριστούγεννα δεν σημαίνει απλά οι μάγοι με τα δώρα ή το φωτεινό άστρο ή η κρύα φάτνη. Χριστούγεννα δεν σημαίνει ότι γεννήθηκε κάποιος σπουδαίος άνθρωπος. Ακόμα, Χριστούγεννα δεν σημαίνει ότι ο άνθρωπος γίνεται Θεός. Έχουμε χάσει το νόημα των Χριστουγέννων, έχουμε χάσει εδώ και καιρό τον προσωπικό μας δρόμο προς της τελείωση. Όχι, δεν είναι τα Χριστούγεννα κάποιος χοντρός ασπρογέννης με μεγάλη κοιλιά!

Χριστούγεννα σημαίνει: ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Γι' αυτό χαιρόμαστε και εορτάζουμε...όχι μόνο αυτές τις ημέρες, αλλά συνεχώς... εδώ και 2000 και πλέον χρόνια.

Ο Χριστιανός ζει συνεχώς μία ζωή προσφοράς και θυσίας, ταπείνωσης και

φιλανθρωπίας...δεν περιμένει το τέλος εκάστου έτους για να θυμηθεί ότι είναι άνθρωπος.

Ο Χριστιανός είναι ο όντως Άνθρωπος ο οποίος πλέον έχει την δυνατότητα να γίνει και κατά Χάριν θεάνθρωπος. Διότι ο Θεός μας είναι Θεάνθρωπος...άραγε το έχουμε καταλάβει;

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr